

ಯುಗಾದಿಯ ಅಧ್ಯಾರಿ ಸಂಪ್ರಮಿನ್ನಿ ತನು ದೂರವಿದೆ. ಈ ಎರಡರ ನಡುವೆ ತಣ್ಣಿಗೆ ತನ್ನಪ್ಪಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹೋಗುವ ಹಬ್ಬ ಮರಕ ಸಂಕ್ರಮಣ. ಇದಕ್ಕೆ ದಿವಾಪಾಲಿಯ ಗಡಚಕ್ಕುವ ಗಡ್ಡಲವಿಲ್ಲ. ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಉಪವಾಸದ ತಾಪತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳಗಿನ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ, ನಮೋಳಿಗೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುವ ಕೀಡು ಸಾದಾ ಹಬ್ಬವಿದು.

ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ ‘ಸ’ಕಾರಾತ್ಕರೆಯನ್ನು ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ವಿಶ್ವ ಹಬ್ಬವಿದು. ‘ಸಂಕ್ರಮಣ’ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರುವುದು, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದು, ಕೂಡುವುದು ಎಂಬ ಅರ್ಥಗಳೂ ಇವೆ. ಹೀಗೆ ‘ಒಟ್ಟುಗೂಡುವಿಕೆ’ಯ ಅಗತ್ಯ ಇಂದು ವಿಷಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಿಲ್ಲವೆ!

ಸಂಪ್ರ, ಸಂಕಟ, ಸರಾಪಾಳೀ ಮೌಲ್ಯಸ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಪ್ರಚಲಿತ ಬದುಕಿಗೆ ಸಮ್ಮಾನ, ಸಂಹೋಪ,

ಸಂಪತ್ತು ಹೀಗೆ ಸಕಾರಾತ್ಕರೆಯ ಆಶಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊತ್ತು ತರುತ್ತಿರ್ದಾನೆ ಮರಕ ಸಂಕ್ರಮಣದ ರವಿ. ಬದಲಾವಣೆಯ ಗಳಿಗೆಯನ್ನು ‘ಪ್ರಣಾಲೆ’ ಎಂದು ಕರೆದು ಹಬ್ಬವಾಗಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಕಾಣ್ಣೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಮೈ ಏಕೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸಿತ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದೆ ಈ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ. ಹಾಗೆನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜವೂ ಈಗ ದಿಕ್ಕು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾದ ಸಂಕ್ರಮಣದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ?

ಹಣಿದ ವ್ಯಾಮೋಹವೆಂಬುದು ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಕಾಯಿಲೀಯ ಹಾಗೆ ಸಮಾಜದ ಕಣಕಣವನ್ನು ಕಬಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಹೊತ್ತಿದು. ಭೃಷ್ಟ, ಡಾಂಭಕರೆಗಳು ಹೊಸ ಹೊಸ ಆಧುನಿಕ ವೇವ ಹೊಟ್ಟು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕ್ರಿಗೆ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟಿ ಕುಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾಲವಿದು. ಬೆಂಣಕ್ಕೆ ದರ್ಶನದ ಬಳಕನ್ನು ಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಧರ್ಮಗಳೇ ದಳ್ಳಿರಿಗಳಾಗಿ ಭಾಗಭಾಗ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ದುರಿತ ದಿನಮಾನವಿದು. ಆಡಳಿತವೆಂಬುದು ದುರುಳರ ಕೂಟವಾಗಿ, ವ್ಯಾಪಾರವೆಂಬುದು ದುರಾಚಾರದ ಸಂತೆಯಾಗಿ, ಜೀವಂತ ಮನುಷ್ಯರು ದಾಳಗಳಾಗಿ, ‘ಯುನಿಟ್’ಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಗಿರುವ ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಬದಲಾವಣೆಯ ಸಂಕೇತವನ್ನು ಹೊತ್ತು ತರುತ್ತಿರುವ ಮರಕ ಸಂಕ್ರಮಣದಿಂದ ನಾವು ಅರಿಯಬೇಕಾದುದು, ಅಳವಡಿಸಬೇಕಾದುದು ಬಹಳಷಿಸಿದೆ.

ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೇಳೆಗಳಿಗಿಂತ ಕಳೆಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ರೈತನ ಗೀತಿಯೇನು? ಹಾಗೆ ಮನದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾನವಿರುತ್ತೆಯ ಮೇಲೆಗಿಂತ ದ್ವೈವಿಧ ಕೊಳೆಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡರೆ ಮನುಷ್ಯಸಮಾಜದ ಗೀತಿಯೇನು? ತನ್ನೆಲ್ಲಗಿನ ದ್ವಷ್ಟಕಣದ ಸರ್ವಾನಾಶಕವನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೇಲೂ ಹರಿಹಾಯಿಸಿ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಾಳುಗಡೆಯುತ್ತ, ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆಯುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯ, ಕಾಲೆದುರಿಗಿರುವ ಕಂಡಕ್ಕೆ ಕುರುಡಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈಗಲೇ ಅವನು ತನ್ನ ‘ಪಫ್’ವನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದೇ ಹೋದರೆ ತನ್ನ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಕಾರಣಾನಾಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಕವಿ ಸು.ರಂ. ಎಕ್ಕಂಡಿ ಅವರ ‘ಕೊರಗು’ ಪದ್ದದ ಸಾಲುಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

‘ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹರಿಯುವ ಗಾಳಿಯ ಕರೆದವರೇ ಇಲ್ಲ
ನಮಗೂ ನಿಮಗೂ ಹೃದಯದ ಬಾಗಿಲು ತರೆದವರೇ ಇಲ್ಲ’

ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಒಳಿರಂಗದ ನಡೆಯ ಪಥವ್ಯೇ ಅಲ್ಲ; ಅಂತರಂಗದ ಕ್ರಮಣವು ಹೊಯಿ. ಎಣ್ಣು ಬೆಲ್ಲಿದ ಸಿಂ ನಮ್ಮ ನಾಲೀಗೆಯನವ್ಯೇ ಅಲ್ಲ, ಅಭಿರುಚಿಗಳ ಜಿಕ್ಕೆಯನ್ನು ಸಾಪ್ರಗೋಳಿಸಲಿ. ದೀರ್ಘಗೋಳ್ಜ್ಯವಹಗಲು ನಮೋಳಿಗಿನ ಅಂಧತ್ವವನ್ನು ಕುಮ್ಭಗೋಳಿಸಲಿ. ನೆಲದ ವೆದಯ ಮೇಲೆ ಧ್ವಜದ ಹಾಗೆ ನಿಂತು ತುಯ್ಯಾಡುತ್ತಿರುವ ಬೆಳೆಯ ತನೆಗಳು, ನಮೋಳಿಗಿನ ದುರಾಸೆಯ ರಕ್ಷಸನನ್ನು ಸುಮುನಾಗಿಸಲಿ. ಸಹಜವಿಗಳನ್ನು ಸಹನೆಯಿಂದ ಕಾಣಿವ, ಸಂಪ್ರಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಎದುರಿಸುವ ವಿವೇಕ ನಮ್ಮುದಾಗಲಿ. ನಮ್ಮ ಎದಯ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ತರೆದುಕೊಂಡು, ‘ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹರಿಯುವ ಗಾಳಿಯ’ ಕರೆಯುವ ವೈಶಾಲ್ಯವನ್ನು, ‘ನಮಗೂ ನಿಮಗೂ ಹೃದಯದ ಬಾಗಿಲು ತರೆಯುವ’ ವಿವೇಕವನ್ನು ಈ ಮರಕ ಸಂಕ್ರಮಣ ಕರುವಿಸಲಿ.

ಮರಕ ಸಂಕ್ರಮಣವ ತುಖಾರಯಗಳು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in